

Oponentní posudek na disertační práci

název práce:

Dějiny moderní populární hudby v Olomouci se zaměřením na období 1945-1989

autor práce: **Mgr. Jan Blüml**

Disertační práce Jana Blümle je obsáhlým syntetickým materiálem, který dokládá, že z autora vyrostl fundovaný odborník v oblasti teorie a historie populární hudby. Předloženou práci vítám jako velmi prospěšnou a užitečnou. Přináší nejen souhrn a deskripci událostí, ale i jejich interpretaci, společenský kontext a hodnocení s muzikologickými postřehy a analýzami.

Autor musel shromáždit velké množství dílčích informací, jejichž uplatnění náležitě opírá o citace. Obezřetně zachází s pojmoslovím, vychází sice z tradičního muzikologického vkladu Kotek – Poledňák – Fukač, avšak s vědomím, že čas již některé starší teze přehodnotil.

Autor věcně zformuloval cíle své práce, ohodnotil charakter literatury a zejména pramenů, což bylo v tomto případě obzvláště důležité. Řada zkoumaných oblastí totiž nebyla dosud podrobně popsána. Autor čerpal z velkého množství oficiálních i soukromých archivů, z novin a časopisů i z dostupných z audiovizuálních zdrojů. Nejen že prokázal, že s nimi umí efektivně pracovat, navíc ještě kreativně doplňoval chybějící informace osobními rozhovory. O velkém zaujetí pro práci svědčí dlouhý výčet rozhovorů a korespondence, jichž je sám původcem.

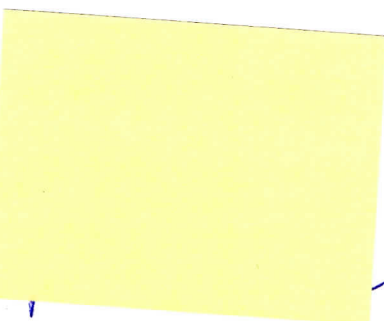
Členění tématu po stylově-žánrových druzích je logické a zřejmě optimální, byť jeho důsledkem bylo rozdrobení některých dílčích témat do více částí práce (například pasáže o olomouckých klubech včetně klubu DEX). Dané podtéma je pak podáno nepřehledně a může tak snáze dojít i k drobným nepřesnostem (viz níže). Některé základní informace tohoto typu by mohly být stručně shrnuty v kapitole o institucionálním zázemí. Časová chronologie uvnitř kapitol pak umožňuje poutavé líčení vývoje příslušného stylově-žánrového druhu, doplňované o životopisné medailony nejvýznamnějších osobností. V jednom případě je obraz obohacen konkrétní případovou studií.

Hudební regionalistka je dnes celkem rozšířena, avšak pouze v publicistické rovině. Přináší obsažné, i když někdy ne zcela důvěryhodné memoárové tituly. Odborné uchopení je výjimkou. Tím i širší záběru je Blümlova práce cenná a výjimečná. Jak autor správně uvažuje v závěrečné kapitole o smyslu regionálního výzkumu, pro ucelený obraz o národní kultuře je určitě nezbytné mapovat všechny regiony, z nichž se skládá. Hodnocená disertační práce má navíc velmi mnoho nadregionálních přesahů.

Nečekaným obohacením výkladu je obrazový doprovod, který již navozuje dojem hotové publikace. Předpokládám, že práce bude zveřejněna v knižní podobě, proto zde uvedu i velmi marginální výtky, které nesnižují úroveň disertační práce, ale mohou být pro pořádek před publikováním ještě upraveny:

- na s. 117 dochází k jisté nesrovnalosti v dataci existence klubu DEX. Je zde citována pamětní deska, kde se uvádí, že zde začal „v letech 1965-67 hvězdnou cestu básník a písničkář svobody Karel Kryl“. Nejde mi nyní vůbec o to, že v roce 1965 ještě Kryl v Olomouci nebyl – to je zodpovědnost iniciativy, která se zasloužila o vznik desky. Jde mi pouze o to, že Jan Blüml opakovaně datuje vznik DEX klubu do roku 1965 (např. na s. 54, 61 nebo 265), zatímco právě na stránce, kde je fotografie pamětní desky a přepsán její text, uvádí rok 1966 (3. řádek shora strany 117). Bylo by tedy dobré tento údaj prověřit a sjednotit
- na s. 218 je autor monografie o Karlu Krylovi Vojtěch Klimt omylem zaměněn za svého slavnějšího jmenovce, rakouského malíře Gustava
- na s. 335 není zcela přesné hovořit v souvislosti s Karlem Plíhalem o Olomouci jako o městě „rodném“, narodil-li se v Přerově.

Disertační práce Jana Blümle splnila vytýčené cíle a vyčerpávající způsobem shrnula vše podstatné z vývoje populární hudby v Olomouci v období 1945 – 89, přičemž v některých případech přesahuje i do období po roce 1989. Předloženou disertační práci hodnotím kladně a doporučuji ji k obhajobě.

PhDr. Aleš Opekar, CSc.

V Praze, 20. 6. 2014